

Läget idag år 2004

På skolnivå:

När det gäller miniminivåer/kravnivåer/skriftlig information/godkändgränser råder kriteriekaos.

Lärare använder individrelaterade kriterier (=beteende; närvaro, ambition, flit osv), grupprelaterade kriterier (=50% av maxpoängen eller traditionella test gradering i 3 el 5 steg oberoende av kriterier) och kunskapsrelaterade kriterier. Likvärdigheten är inte god.

På nationell nivå:

Det politiska läget nationellt och internationellt, är det inte troligt att riksdagen kommer att besluta om ”färre” betyg. Med hänsyn till vad elever, föräldrar och politiska partier säger sig vilja, är det osannolikt att den politiska kompromissen förskjuts åt det hållet. Om man ser till betygssystem i andra länder med vilka utbildningsutbyte ökar, blir det inte mer sannolikt. Vi har färre betyg i Sverige än i andra länder.

På kommunnivå:

De utvärderingar som görs med t ex betygsstatistik, gör det svårt att uttala sig om elevernas kunskande. Det är svårt att uttala sig om lärarnas eventuella skicklighet (nya avtalet). Det är svårt att uttala sig om skolledarnas ledningsförmåga. Det är svårt att veta om en skola är bättre än en annan.

Vad göra?

Förkunskapsprincipen står och faller med de bedömningar som görs av elevernas kunskapsutveckling. Rätt utformade är sådana bedömningar en kompass, med vars hjälp man kan orientera mot uppställda mål även vid dålig sikt. Med fel bedömningsinstrument kan man köra vilse i klart väder. Inget tyder på att den nationella nivån kommer att tillhandahålla de instrument som krävs för att bedöma elevernas kunskapsutveckling på ett så nyanserat sätt att man upptäcker och kan förebygga problem i tid.

Att utforma och erbjuda enskilda skolor/lärare bedömningsinstrument, blir då, en angelägenhet för kommunen.

Den kommun som gör det kommer att skörda frukter, ekonomiskt och mänskligt. Den blir en förebild för andra kommuner.

Den som väntar på att någon annan ska göra det, driver ytterligare en tid utan kompass.